

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

**izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.**

Rokopisi se ne vračajo.

**Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.**

Telefon št. 113.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 8.

Maribor, dne 19. januarja 1910.

Letnik II.

Slovenska šola v Studencih

Združili so se vsi, ki nas Slovence črtijo, — nemški nacionalci in socialni demokrati, da so v ponedeljek večer protestirali zoper nameravane slovenske razrede v Studencih.

Na zborovanju v „Kreuzhofu“ je najgrše sovraštvo in najhujša nestrpnost imela prvo besedo. Profesionalnim nemškim hujšakom ne zamerimo toliko, ker vemo, da so politično že tako zakrknjeni, da ne morejo ravnati drugače.

Obtožiti moramo pa pred slovensko javnostjo tiste nemške učitelje, ki so govorili na tem zborovanju. Iz njih ni govorila pedagoška razumnost, niti patriotsko čustvo, katero vendar smemo prisojati avstrijskemu učitelju, ki je plačan z avstrijskim, torej tudi s slovenskim davčnim denarjem. In to patriotsko čustvo bi vendar avstrijskemu učitelju moralo vzbuditi vsaj iskrico spoštovanja do drugih, nenemških avstrijskih narodov in do njihovih pravic, in bi ga moralo obvarovati pred tistim neumnim in ošabnim nemškim nacionalizmom, ki smatra vse druge narode kot inferiorne in manj vredne.

Tega pretiranega in nestrpnega nemškega nacionalizma sta bila prepojena govora strokovnega učitelja Bienensteina in učitelja Mayerja.

Kakor je tema avstrijskima učiteljema naš narod inferioren, tako je tudi inferiorno naše šolstvo, in ne dosega niti tistih uspehov, ki jih je dolžno doseči. Bienenstein je med razlogi proti slovenski šoli v Studencih navedel tudi ta vzrok, da iz teh razredov ne bi prišli učenec, ki bi bili dovolj pripravljeni za sprejem v mariborske meščanske šole. In je dostavil, da se taka priprava niti ne izvrši na vzporednih slovenskih šolah. Prišli so, je rekel Bienenstein, taki otroci in so prosili za sprejem v meščansko šolo, pa niso niti znali podpisati svojega imena.

To je smelo splošno sumničenje in ponižanje našega šolstva in našega učiteljstva, zoper katero odločno protestiramo. Pozivamo gospoda Bienensteina kot poštenjaka, naj izjavi, kateri je bil ta učenec, ki ni znal podpisati svojega imena, in iz katere večrazredne šole je tisti prišel.

Učitelj Mayer pa je k temu slučaju še dostavil: „Prišel je učenec iz šestrazredne slovenske šole

in hotel biti sprejet na neki mariborski zavod; vprašali so ga po imenu, starosti itd. v nemškem jeziku, pa ni mogel odgovoriti, četudi je imel v spričevalu iz nemščine red: prav dobro.“

S to kolegialno povestjo je Mayer, kakor poroča „Marburger Zeitung“, vzbudil med poslušalci „živalno gibanje.“ Slično gibanje je najbrže tudi povzročil, ko je razlagal: če pride v Studence kak nahujskan slovensko-naroden učitelj, bi noben otrok na taki šoli ne znal nemški govoriti.

S takimi „stvarnimi“ razlogi sta ta dva avstrijska učitelja nastopala proti slovenski šoli v Studencih.

Se eden argument Bienensteinov moramo navesti, namreč: „Včasih se je reklo, da je potrebno, priučiti se še drugemu deželnemu jeziku. Govornik ni o tem prepričan, vendar mora omeniti, da lahko stariši, ki znajo slovenski, doma naučijo svoje otroke slovenski jezik — na šolsko jezikovno učenje govornik nič ne da.“ Taka pedagoška metoda gotovo zasluži, da se je zabilježi.

Opozarjamo slovensko spodnještajersko učiteljstvo na besede, ki sta jih ta dva nemška učitelja govorila na ponedeljkovem zborovanju v mariborskem „Kreuzhofu.“

Ves slovenski narod pa opozarjamo na stališče, ki ga zavzema soc.-demokracija v tem za Slovence v mariborski okolici življenjskem vprašanju. V „Kreuzhofu“ so bili rudečkarji v bratskem obsevu s tistimi, kojih barva je črna-rudeč-rumena. Sicer se kaj radi zmerjajo med seboj ti rudeči in vsenemški gospodje: proti Slovincem pa so se in si podali roke v najlepši slogi.

Socialni demokrat Glieder je kot član občinskega zastopa v Studencih odločno protestiral proti slovenski šoli, ki bi občini povzročila nove stroške. On je zato, naj se vzame tistih 25.000 K, katere je po napovedi poslanca Malika nemški Schulverein zopet dovolil za Studence. Tako bo denarno vprašanje rešeno. Potem natoletuje, da so se podpisi za slovensko šolo dobivali z zvijačo in goljufijo in končno vzklizne: „Če se ustanovi v Studencih slovenska šola, potem je tukaj hudič, in sovraštvo in zaničevanje med nami bo prišlo v Studence!“

Slovinci, zapomnite si dobro te besede soc.-demokratskega govornika!

go držal učnih ur. Jenik se je dobro učil, seveda so ga veselile še bolj otroške igre.

Mlajša sestra, desetletna Milka, bila mu je posebno naklonjena. Imela je svetli, otožni očesi in blede, skoro nezdrave barve obličja.

V izbinem kotičku pri kuhinji sta se igrala najmlajšega dva otroka Varinskega. Gost dež jima je branil, tekati po vrtu in dvoru.

— Beri mi Robinzono, prosí deklica.

Jenik prinese knjigo in se vsede k sestrici na klopico. Ona se pritisne k njemu. Tihi glasom čita ji morda desetič pripovedko o pustolovstvu neposlušnega sina. Iz velikih oči dekličinih sveti napekost, vsake besedo lovi z žejno dušico.

— Janko, pojdiva obiskat siromaka Robinzono! Zanj sem prihranila kolač, gotovo mu bode dobro teknil.

— Oh, Milka, to ni mogoče, ker je on daleč, daleč za morjem!

— Vsedeva se na ladijo.

— Pri nas ni pristanišča! Vozijo sicer brodi po raki, toda ti ne plujejo v morje. In da bi šli, ne dovolili bi nama oče.

To je bil Milki tehten dokaz. Tožno nasloni glavico na ročico, ter misli na zapuščenega Robinzono na pustem otoku.

Na podstrešji je brskala Elena v starih listinah, vložnih v zaboju. Bili so to stari akti, listi, brošure in stare novine. Dež je kapljal na strešne škrljice, vsake toliko časa je prodrla kapljica preko škrljice in kanila na podstrešje.

Domača mačka je sedela v svislih in predeč zrla na telo svoje gospodarice. „Kaj neki ondi išče, mogla si je miditi mačica — morda bi rada vjela miško?“

Stara, zaprašena šara se je tudi čudila. Divan z zlomljeno nogo in raztrgano prevleko spominjal se je minulih časov, ko je ta razvita deklica

Drugi socialdemokratski govornik Hithaler se je v istem smislu izjavil zoper slovensko šolo. Po njegovem mnenju se da slovensko vprašanje rešiti čisto enostavno. „Jaz sem“, je rekel, „Nemec, moja žena je Slovenka; slovenski se moji otroci nauče doma brez sile od matere. Naj tako store tudi tisti ljudje, ki zahtevajo slovensko šolo, in cela stvar je rešena.“ Ta mož torej stoji, kar se tiče jezikovnega poduka, na istem pedagoškem stališču kot strokovni učitelj Bienenstein.

Končno je dr. Fric Juritsch — če se ne motimo, pravni avskultant — predložil naslednjo resolucijo, ki se je sprejela:

„V „Kreuzhofu“ danes se vršče, od najl 500 oseb obiskano zborovanje prebivalcev v Studencih, najodločnejše ugovarja spremembi že zdaj na nemški šoli obstoječih paralelk v slovenske, oziroma ustanovitvi ljudske šole s slovenskim učnim jezikom, želi pa ločitev nemške šole po spolu, in iskreno prosi nemški Schulverein na Dunaju, da čim prej odari znesek 25.000 kron za razširjenje nemške šole.“

Hud boj torej bijemo Slovenci za svoje najpriprostejše narodne pravice v Studencih. Zaklele so se zoper nas vse sovražne sile in blujejo iz svojega žrela žveplo zoper slovensko narodnost in zoper tiste, ki so ji še ostali zvesti. Glavni boj se bo bil v soboto pred komisijo. Slovenci, ostanite trdni, značajni in neomajni! Združimo se in storimo vsak svojo dolžnost, da zmaga naša pravična zahteva!

Francoska politična javnost in nove volitve.

Ko bo zaključena sedanja (sezija francoske zbornice, bo stala tretja republika pred novimi volitvami. A sedanji vodilni možje se nič kaj z veseljem ne podajajo v volilno borbo. Vladajoča prstozidarska klika je namreč silno slabo gospodarila. Letni izdatki so v zadnjih desetih letih tako narasli, da postaja človeku kar tesno, ako pomisli na bodočnost. Bogata Francoska je v silnih finančnih stiskah. Ne z sistematičnim ropanjem cerkvenega premoženja in ne z zvišanjem davkov niso mogli zboljšati razmer. Od leta 1900 so se zvišali letni

po njem skakljala še kot dete, otepala z nožicama, da so uboga perasa kar pokalaj! Glej! Glej! Saj kuka spiralka jeklenega vzmeta razmotana iz divana. Pohabljen otroški stolček je stal tik divana. Kje so ti časi, Elenka, ko so te posajali nanj, deščice zateknili in pripeljali k mizi!

Tamkaj zopet vrči, kopa nevezanih knjig, korito s pepelom, s kljuko visi žolti tobak. V temnem kotu pod samo hišno streho je zaboj z zajčarji. Pa sti za miši, kruhove košarice, osušeni, iz obročev razpadli sodi, ostanki skrinje, polomljeni in odrgnjeni loparji.

In med to zmesjo in staro šaro brhka deklica, kipeče, mlade krvi in čarobne krasote! Svitli laski povišujejo divnost, ki plamti iz tega nedolžnega ženskega bitja. In svetle te oči, odkritorne, jasne poteze po obličju in nestrpnost v kretanju, to vse preveva svet — ondi ni sence. Ana, nje sestra, zamišljena, otožna, zdi se, da ji je kakor naraven kontrast. In vendar sta narazen samo za eno leto.

Dolgočasje je Elenko prepodilo na podstrešje. In v istini se bavi s starimi listinami. Stare prošnje: Oh, česa vse so zahtevali ti ljudje od očeta! Tu se nekdo pritožuje o županu, drugi hoče imeti zaslisanje pri cesarju, tretji prosi, naj mu oče prekrbi, da bo sin — diplomat, četrti zopet ga nazivlje ekselenclo in hoče imeti od vlade 100.000 gld. za letiči stroj, katerega je izumil.

Na dnu zaboja je ležal rumeni, stari list papirja:

Elenka je poznala poteze očetove pisave, dasi jo je premenil čas.

Ta list je bil pisan nemški in naslovljen nje materi.

Radovedna čita deva vsebino lista — nje obličje se zategne strahu, žalosti!

List je bil pisan pred poroko, v strogi obliki, brez ljubezni.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Dve sestri.

I. Stari list.

Po toplem avgustu nastopil je deževni september. Vaščani so morali ostati v svojih kočah, kakor po zimi. Poti so bila polna blata.

Dolgočasje se je vgnezdilo v hišo Varinskega, dasi je bila njega rodbina precej mnogobrojna. Dve dorasli hčeri in dvoje manjših otrok oživljalo je dom gospoda Varinskega, umirovljenega sodnika.

Burno mestno življenje završeval je v vaški tihoti. Za prihranjene novce kupil je ondi srednje veliko posestvo po onemoglem posestniku. Za svoje ga uradovanja je slul kot strog in nepristranski sodnik. In še zdaj je odsevala iz njega plavih oči sodčeva strogost in resnoba.

Proti ženi in otrokom je bil ojster, sovražil je krivičnost in zlobo z ognjem krasne svoje duše. Kadar je čul o kakih nerednostih in stiskah, tedaj je vzplamtel v silnem gnjevu.

Takrat je bilo pretežno približati se razburjenemu starcu. Gospa Varinska se je sama umaknila — otroci so se pa razpršili po hiši. Zanj je bilo najhujše, ako je zasačil koga, da laže! V tem oziru je bil neizprosni.

Zenil se je precej pozno, njegova žena je bila osemnajst let mlajša od njega. Hčer Ano je ljubil goreče, baje radi njenega tihega in resnega značaja. Mlajša, Elena, je včasih dražila v njem gnjev, kajti bila je nagnjena malim domačim kovarijam, toda to končno ni manjšalo njegove očetovske ljubezni. Svoje prestopke je umela Elena poravnati z odkritosrčnim kesanjem in dobrikanjem.

Dvanajstletni sin stal je pod strogim očetovim nadzorstvom. On sam mu je bil učitelj in se je stro-

izdatki za 675 milijonov. In pri vseh teh horondnih stroških nimamo na Francoskem moderno oborožene, disciplinirane armade in ne splošne ljudske izobrazbe. Težko davčno breme, pod katero ječi francoski davkoplačevalec, neti v socialističnih vrstah huč odpora proti sedanjim demokratičnim mogotcem.

Parlamentarci, so postali posredovalci za razne službe. Kdor hoče priti v državno službo, mora imeti enega ali več „ljudskih“ zastopnikov za protektorje. Logična posledica tega je, da nastanejo koruptni odnosi med zbornico in raznimi ministrstvi. Vsega tega se ljudstvo vedno bolj zaveda in zato ni nič presenetljivega, ako je parlament prišel pri njem ob ves kredit. Nižji sloji vidijo v njem že samo institucijo, ki zapravlja državne denarje, kupuje prepričanja, razdeljuje mesta in službe, za socialne probleme pa nima nobenega smisla. Jasno je, da take razmere vzbujajo v masah duha nezadovoljnosti in upornosti.

Sigurno je pa tudi, da vodilna protizidarska klika čuti nevarnost, ki ji preti. Zato uporablja vse finese spravljivega mešetarja, na kar se posebno razume sedanji ministrski predsednik Briand, da bi zabrisala na levi in desni vse neprijetne in neljubne spomine in obdržala tudi v prihodnosti svoj prostor na solncu.

Socialisti, ki so ogorčeni, ker je Briand zastavil njihovo zahtevo po proporciji med staro šaro, so se vrgli z vso silo na kmečke volilce. Nezadovoljno razpoloženje in slabo gospodarsko stanje posebno med viničarji hočejo iznabiti v boju proti radikalci, ki se boje proporcijnega volilnega sistema, s katerim bi bila njihova usoda zapečatenata.

Z brezštevajnimi obljubami hoče in upa sicer Briand pritegniti k sebi kolikor mogoče volilcev, — posebno socialističnih. V koliko se mu bo to posrečilo, se sedaj seveda še ne ve. Gotovo pa je, da misli Briand s svojo ponirjevalno taktiko, ki pozivlja Francoze, naj prenehajo z bratomornimi boji, — uspraviti katoličane.

Ti so se namreč pod silo neznosnih razmer, v katere so jih potisnili svobodomiselnih mogotci, vendar enkrat spametovali in sklenili nastopiti pri novih volitvah enotno. Mi moramo ta energičen korak francoskih katoličanov že z veseljem pozdraviti. Skoda, da ga niso napravili že poprej. Manj po godu pa je ta edinstvo in odločnost v katoliškem taboru vladajoči kliki. Radi nečuvjenih nasilstev, katerim so bili katoličani izpostavljeni, in pa radi slabega gospodarstva v državi sploh, so se njihove vrste pomnožile in konsolidirale; seveda je pa še vedno mnogo neodločnih mladenčev. Da bi teh ne razvnel in tako pomnožil število svojih aktivnih nasprotnikov, prišel je Briand s svojo spravljivo politiko. Računa dobro.

Mnogo francoskih katoličanov je po vseh žalostnih izkušnjah še vedno tako lahkovernih in pristopnih sugestiji prostopidarskih lož, da jih bo s svojim evangelijem miru in sprave pridobil na svojo stran ali jih bo pa zazibal v brezbriznost in z donečimi frazami tako zaslepil, da ne bodo videli končnega namena. Volilni boji bodo končani, oni bodo ostali doma, Briand si bo pa zadovoljno mel roke.

Posledica te Briandove taktike je gotovo tudi dejstvo, da je ton liberalnih francoskih listov nasproti katolikom veliko mljudnejši, kakor kedaj prej. Tudi o tožbi svobodomiselnih učiteljev, ki so jo napravili radi znanega skupnega pastirskega lista glede brezverskih šolskih knjig proti francoskim škofom, se nič več ne sliši. Gotovo so jo na kak migljaj od zgoraj umaknili. Le ne sedaj s kakimi depresalijami in nasilstvi razburjati katoličane, ker s tem bi pomagali odpirati oči zaslepljenim in wzkipelo bi tudi v mladenih in brezbriznih, to je momentano deviza francoskih framasonov in priznati moramo, da pri tamosnjih odnosih najbolj njihovemu namenu vstreza. Ko bo sedanja klika zopet zasedla mehke fotelje pri vladnem krmilu, se bo že drugače govorilo.

A mi vendar lahko z gotovostjo računamo, da se ta razdrapanje in korumpiranje razmere, v katere so zavozili framasoni francosko državo ne bodo mogle več dolgo vzdrževati. Ljudstvo je prešinjeno od silne nezadovoljnosti z vladajočimi razmerami in željno pričakuje moža, ki bi potegnil voz iz mla-kuže.

Deželni zbori.

Štajerski deželni zbor.

Seja 18. jan.

Dr. Kukovec je vtemeljeval predlog o razširjanju šentjurske šole in ga nato umaknil. Njegov predlog o delitvi deželnega šolskega sveta je nestrna večina odklonila.

Poslanec Roškar je hudo obolel na protinu in ni mogel priti v zbornico; zato se je njegov predlog o šolskih bremenih postavil z. kinevnega reda.

Poslanec Robič se oglasi koncem seje pri doletitvi dnevnega reda k besedi in biča na podlagi dveh konkretnih slučajev postopanje deželnega glavarja, ki daje predloge nemške večine prej na dnevni red nego predloge drugih strank. On želi v tem oziru korektnega in pravičnega ravnanja.

Vodoprajni odsek

sta izvoljena izmed Slovencev poslanca dr. Benko-vič in Pišek.

Naučni odsek.

Viseji naučnega oddelka zadnji petek je bil na dnevnem redu Wastianov predlog o preosnovitvi deželnega šolskega sveta; Wastian bi rad spravil vsenemško večino v deželni šolski svet, ki bi z nami Slovenci tako gospodarila, kakor to delajo nemškutarski okrajni šolski sveti na Spodnjem Štajerskem.

Poslanca Ozme in Vrečko sta vrlo zastopala šolske težnje Slovencev in zagovarjala stališče Slovenskega kluba radi delitve deželnega šolskega sveta.

Predsednik oddelka je nepravilno in samovoljno vodil sejo in niti ni dal v razpravo predloga poslanca Ozmea.

Ker vsi ugovori niso ničesar pomagali, sta po dogovoru z zastopnikoma krščanskih socialcev zapustila odsek, ki je postal na ta način nesklepčen. Kot protest proti takemu nečuvnemu postopanju sta odložila svoje mandate v tem oddelku.

Kombinirani finančni in naučni odsek.

V seji v torek dne 18. t. m. so bila na dnev nem redu važna šolska vprašanja. Pri poročilu, da se deželna meščanska šola v Celju spremeni v splošno mestno meščansko šolo, se je vnela živahna debata.

Dr. Verstovšek je opozarjal na dosedanje število slovenskih dijakov na tej šoli in povdarjal, da je tem dijakom zaprta šola, ako preide v mestne roke. Dokler nimajo Slovenci svojih meščanskih šol, se morajo odločiti protivičnim določbam, ki bi onemogočile obisk dosedanjih šol.

Govorili so o tej točki socialdemokrat Horvatek, Otter, Hoffmann-Wellenhoft, Wastian, Puchas in Resel.

Dr. Korošec je zadel v sršenovo gnéždo in opozarjal zastopnike nekaterih strank na njihovo nedosledno postopanje v vprašanjih, ki so za Slovence velike važnosti.

Večina je morala uvideti stvarne razloge slovenskih zastopnikov, toda ni jih hotela uvaževati in odklonila predlog dr. Verstovškega, ki ga je naznačil kot minoritetni predlog.

Tudi pri Wastianovem predlogu o plačah ljudskošolskih učiteljev je dr. Korošec okrcal večino radi načina, kako spravlja v odseke predloge nemške večine in se ne ozira na predloge drugih strank, da bi se zajedno obravnavali. Očita ji nekorektno postopanje.

Finančni odsek.

Dne 18. t. m. sta v proračunski debati o splošni deželni bolnišnici v Gradcu dr. Korošec in dr. Verstovšek strogo grajala nastop zdravnikov nasproti bolnikom in navedla več slučajev, ki osvetljujejo nehumano postopanje zdravnikov. Zlasti se pritožujejo vedno bolj bolniki iz Spodnjega Štajerja, da jih gledajo čez ramo, tako, da ne morejo imeti pravega zaupanja. Slovenska poslanca sta se pritožila tudi radi hrane in pijače, katere je za različne bolnike jako različne dobrote.

Vinarski odsek.

V seji dne 18. t. m. je poročal dr. Negri o Verstovškovem predlogu glede ustanovitve vzornega vinograda v Sv. Andražu in ga priporočal.

Dobri prijatelj vinogradnikov poslanec Ornič je govoril proti predlogu.

Poslanec Ozme se je toplo potegoval za predlog poročevalca, ki je bil tudi sprejet.

Orničev predlog radi prezidavanja deželne kleti je bil odklonjen.

Koroški deželni zbor.

je začel zborovati dne 17. t. m. Med drugim je prišel v prvi seji na dnevni red predlog poslanca Wieserja, ki je namenjen galskim, ogrskim in slovenskim lesotrzcem, kateri oskrbujejo z lesom državne železnice.

V seji dne 18. t. m. je pa bil sprejet predlog proti zvišanju tarifov na južni železnici.

Goriški deželni zbor.

V seji dne 18. t. m. je bilo rešenih več lokalnih zadev. Predlog za ustanovitev deželne zavarovalnice se je vrnil deželnemu odboru z nalogo, da zadevo nadalje študira.

Politični pregled.

Notranje-politični odnosi.

V naši notranji politiki postaja zopet živahno. Deželni zbori mnogih kronovin delujejo prav marljivo. Ze dolgo, kar niso imeli na razpolago tolike časa, kakor sedaj; nujnih in važnih gospodarskih in socialnih vprašanj je pa toliko čakalo na rešitev. Zato sedaj ta neutrudljiva agilnost. Delomožnost šolskega deželnega zbora zahteva tudi mnogo konferenc in sej. A kakor je čuti, ta trud ne bo zaman.

V vseh strankah prevladuje bolj ali manj tajna želja po premirju.

Skoro z gotovostjo lahko pričakujemo, da bo začel v kratkem deželni zbor kraljevine Češka potom kompromisa delovati.

Dne 18. t. m. se je pa zbral na Dunaju izvrševalni odbor nemških svobodomiselnih strank, katerega namen je bil v prvi vrsti pripravljati poenotni liberalni nemški stranki. (Slo bo pa precej težko, ako mavno vidijo nekateri edino je v taki stranki rešitev nemštva v Avstriji, ker se radikalnim elementom nič kaj ne ljubi zapustiti svoje bobne in frazarsko politiko, s katero love nemške kaline.

Da Jugoslovani ne bodo pozabili, smo bili prepričani. In res. Vstala sta naša stara znanca Dobernig in Marekhl in pozivljala v boj proti trializmu in proti imenovanju kakega Jugoslovana ministrom. Zaklinjala sta nemške poslance iz severnih kronovin, naj jima stoje neomajno na strani v boju proti Jugoslovanom. Svetujemo gospodomaj, naj se poskušata počasi uživeti v misel, da bo enkrat treba sklepati z nami pošteno premirje. Naše mlade moči ne boste vničili, bodite prepričani.

Novo ogrsko ministrstvo.

Težje kakor se je prvotno mislilo, a nazadnje vendar se je grofu Khuenu posrečilo sestaviti ministrstvo. Grof Khuen bo kakor ministrski predsednik vodil tudi posle notranjega ministrva, ministra za Hrvaško in ministra a latere. Lukacs je postal finančni, Hieronymi trgovski, Szekely justični in začasno tudi naučni, Serenyi poljedelski, general Hazai pa honvedni minister. Vtis novega ministrstva je vsestransko slab. Govori se, da bo v prvi seji ogrske zbornice predlagana novemu ministristvu nezaupnica in da ne bo nihče glasoval proti.

Vtis je še slabši, ker je novi naučni minister Szekely veliki mojster največje mažarske prostopidarske lože, general Hazai pa baje — jud. Kako se bodo stvari razmotale, je nejasno. Najbolj gotovo pač je, da so nove volitve pred durmi.

Raznoterosti.

Slovenska pivovarna. Vsem je še znano, na kak žalosten način je prišla Aurova pivovarna v roke najhujšega našega sovražnika. Dobro slovensko pivovarno smo takrat po narodni malomarnosti „prvoboritelja“ (dr. Oražna izgubili. Kranjski gostilničarji so pa zopet rešili slovensko narodno čast. Kupna pogodba kranjskih gostilničarskih zadrug z mengiško pivovarno je namreč že gotova. V kratkem bo začela ta pivovarna delovati kot pivovarna kranjskih gostilničarskih zadrug.

Slovenski lovski list. V Ljubljani bo prišel v kratkem izhajati slovenski lovski list pod imenom „Lovec.“ List bo izhajal enkrat na mesec in bo stal za celo leto šest kron. Člani Slovenskega lovškega društva bodo dobivali list zastoni.

Organisti, pozor! Podporno društvo, organistov ima svoj letošnji redni občni zbor dne 27. januarja v Poljčanah v prostorih gospoda M. Svetlina „gostilna ob Boču“ ob 11. uri dopoldne z sledečim vs-poredom: 1. Poročilo tajnika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Sprejem novih udov. 4. Volitev odbora. 5. Sprememba pravil glede znižanja udnine. 6. Razni predlogi in nasveti. Organisti, prihitite v obilnem številu! Večkrat smo slišali pritožbe, da je v Celje predaleč, zato bomo prišli bolj v sredino. Vsak organist, ki še ni udi, naj pristopi k Podpornemu društvu. Tisti, ki so zatrzani, lahko pristop naznamijo tudi pismeno, ako pošljejo 4 K kot vpisnino. Istotako naj zadržani udje vpošljejo društvene knjižice in morebitne predloge in nasvete najpozneje do 25. t. m. gospodu predsedniku K. Bervarju v Celje. — Udje, ki se občnega zbora udeležijo, naj društvene knjižice prinesejo seboj. Torej dne 27. januarja na svidenje v Poljčanah v mnogobrojnem številu!

„Trg Središče.“ Te dni je izšla knjiga z naslovom: „Trg Središče.“ Krajepis in zgodovina. Pisal profesor Fr. Kovačič. Maribor, 1910. Izdalo Zgodovinsko društvo za Slovensko Štajersko. Tiskala Cirilova tiskarna. Ta zanimiva knjiga je plod večletnih študij priznanega veščaka na polju domače zgodovine, gospoda bogoslovnega profesorja dr. Kovačiča. Ze prvi pogled v knjigo te uveri, da je spisana z izrečno skrbnostjo in popolnim poznanjem tozadevne stvarine. Knjigo prav toplo priporočamo. Cena je: broširana knjiga po ceni 5.60 K, trdo vezana knjiga po pošti 6.80 K. — O knjigi kmalu izpregovorimo natančneje.

Slov. kat. akad. teh. društvo „Zarja“ v Gradcu priredi v petek 21. t. m. svoj IV. redni občni zbor v zim. točaji 1909—1910 z običajnim vs-poredom v lokalu „Pri zeleni Štajerski“.

Štajersko.

Maribor. V ponedeljek popoldne ob 3. uri je umrl po dolgi bolezni 66 let stari veleindustriec in veleposestnik Karl Scherbaum, lastnik mariborskega in gornjebistriškega paravolina. (Umrli je bil zelo delaven in jako sposoben za svojo obrt, katero je iz malega dvignil na današnjo visoko stopinjo. Pogreb se je vršil danes v sredo ob 3. uri popoldne.

Študenti pri Mariboru. V soboto 22. t. m. zvečer ob 6. uri predava v tukajšnjem izobraževalnem društvu dr. Leskovar, novi odvetnik v Mariboru. Pridite v obilnem številu!

Umril je danes 19. t. v tukajšni bolnišnici g. Gselman, dolgoletni hišnik Narodnega doma. Naj počiva v miru!

Kapela. V nedeljo 23. t. m. se vrši po večernicah občni zbor bralnega društva. Zborovališče je v šoli in sicer v V. razredu. Ker so to pot posebno važne stvari na dnevnem redu, vabi k mnogobrojnemu sestaniku uljudno odbor.

Spodnje Hoče pri Mariboru. V soboto dne 15. t. m. ponoči je pogorelo tukaj gospodarsko poslopje veleposestnika Martina Rečnika. Goreti je začelo ob 11. uro, ko je že vse spalo. V nekaj minutah je bilo vse v ognju. Domači so se komaj zbudili ter so zbegani gledali, kako ogenj uničuje celoletni trud njihovih rok. Pridni sosedje so rešili samo živino. Zgorelo je tudi vse gospodarsko orodje in mnogo krme. Sreča, da ni bilo vetra, sicer bi bila v nevarnosti tudi hišni hram in sosednja poslopja. Kako se je ogenj zanetil, ni znano. Govori se, da je storila zlobna roka. Posestnik je bil zavarovan pri „Slaviji“ za okoli 3.000 K. Škode je pa kakih 6.000 kron. Na pomoč je prišlo precej hitro več požarnih bramb: iz Razvanja, iz grada Husampacher, iz Maribora itd., ki so sprehotno gasili na pogorišču. Najboljše so se obnašali Bohovljani s svojo majhno brizgalnico, najslabše pa Hočani. Tu so vsi zapovedovali in vsak je hotel največ vedeti; bilo je videti, da manjka discipline in reda. Niso pač dosti izvežbani. Če bi bil malo veter, bi lahko pol vasi pogorelo, prej kot bi se ti pripravili. Če je načelnik bolan in nikdar ne skliče množice k vajam, bi moral biti pač kdo drugi, ki bi ga zastopal. Vsled hajlanja v društvu so tudi najboljši člani odstopili. Hočani, tu bo treba napraviti red! Kaj nam pomaže požarna bramba, ki je občini dolžna 900 kron, pa so najboljši občani izstopili, ker vidijo, da sedanje vodstvo: načelnik, blagajnik in tajnik — ni kos svoji nalogi.

Slov. Bistrica. Rebernak Marija v Zgornjem Bukovju se je obesila. Revica, ki še niti leto dni ni bila omožena, je bila že dalje časa slaboumna.

Lipnica. Pri tukajšnjem peku Schoberju zaposleni učenec Franc Prelog je vkradel pomočniku 30 K in ubežal. Orožništvo je zapledovalo 18letnega tatu in so ga končno tudi prijeli ter oddali skrožnemu sodišču v Mariboru.

Slov. Bistrica. K Mihaelu Rastelgerju je v petek prišel v gostilno mlad postopač, ki je tam pil in pravil razne zelo neverjetne storijske. Zvečer je prosil, če bi smel tam prenočiti. Ponoči pa je pokracel 600 K, 2 uri in še nekatere malenkosti. — Drugi dan so ga v Celju aretirali.

Sv. Barbara v Halozah. „Narodni List“ je začel kšeft za advokate s tem, da globno podtika gospodu kaplanu trditve, da je on rekel, da je katoliška cerkev strup ljudem. Kaj pa pravi k temu njegov bratec „Narodni Dnevnik“, ki je prinesel tozadevni podlistek, v katerem se je govorilo, da je krščanstvo „strup iz Judeje“, in to je gospod kaplan omenil s prižniz. Seveda si je dopisnik najbrž vrbačo vtaknil v ušesa, da je drugač razumel, in je morda celo pripravljen, s prisego potrditi neresnico. Saj liberalcem je svet le namen, drugo jim je vse svobodno, zlasti pa preganjanje duhovnikov. Duhovnika bi bil tudi tisti žandar, ki jih je dobil od ljudi po grbi in je moral ne posebno častno oditi, v žlici vode vtopil, ko je iskal mesto tatov „Stražnega“ dopisnika. Ni se mu posrečil njegov načrt in se tudi — napajmo — osveteželnemu generalu zvita nakana ne bo, pač pa bo zopet pogorel. Saj ima povsod smolo, česar koli se poprime.

Brežki okraj. Dr. Kukovec napada po Sav. dolini poslance Kmečke zveze, ker niso dovolili deželnihih dokladov na zemljiški, hišni in obrtni davek, temveč se je davke naložil na pivu. Kaj porečejo volilci trgov: Rajhenburg, Sevnica, Kozje, Smarje, Središče, Ljubno, Gornji grad itd. Ali bi bilo res boljše, da bi se vam davke naložili na zemljišče, hiše in obrt? Ali bi vi lažje plačali, kakor pa bogati pivovarji? Pokličite vendar svojega osebnega poslanca in govorite z njim resno in odločno besedo!

Brežice. Izobraževalno društvo že zopet nastopa z novo prireditvijo, ki bo prihodnje nedelje dne 23. t. m. z sledečim vspešnim: 1. „Jezus nad petelinom in kes.“ Veseloigra s petjem v vseh dejanjih. 2. Deklamacija S. Gregorčičeve: „Kmetijski hišni.“ 3. „Vedeževalka.“ Gluma v enem dejanju. — Vstopnina kakor doslej običajno.

Ljutomer. V nedeljo dne 23. t. m. ima bralno društvo za Ljutomersko okolico svoj občni zbor v društveni sobi. Udje, pridite! Reditelji, prinesite stare časnike, in na tdnino ne pozabite! Doposlane pole prinesite izpolnjene k občenemu zboru! Novo društveno leto, nova naročila! Reditelji, izkažite se vredni svojega častnega naslova! Na veselo svidenje! Kregali se ne bomo. To radi prepuščamo drugim društvom, ki so brez trdnje podlage! Odbor.

Babinci pri Ljutomeru. Posestniku Kranjcu je umrl otrok. Ta nesreča je ubogo mater tako pretresla, da se ji je skalila pamet. Na dan pogreba je nenadoma izginila. Niso jo še mogli najti. Ako kdo kaj ve o njenem bivališču, naj poroča posestniku Kranjcu v Babince. Zena govori samo nemški, ker je Gračanka.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Tukajšna slovenska društva prireditjo v nedeljo dne 23. pros.

skupno veselico v gostilni gospe M. Pernat v trgu. Vspored: 1. Petje. 2. Govor, govori kmečki sin Jož. Pečovnik. 3. „Čašica kave“, veseloigra. 4. Deklamacije, deklamirajo Micka Forneci in Ter. Pavlič. 5. „Hvala Bogu, miza je pogrnjena“, šaloigra. 6. Petje. 7. Saljiva loterija in prosta zabava, pri kateri igra šentlovrenška narodna godba. Začetek ob 1/6. uri zvečer. Vstopnina 60 vin. za osebo. K obilni vdeležbi vljudno vabijo odbori.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Pojasnilo. Poročilo v „Straži“ z dne 14. januarja 1910, v katerem se poroča, da sta na dan sv. Treh kraljev napadla Anton Veržočnik (prav Brezočnik) in Avguštin Kogelnik 60letnega krojača Janeza Namešnika v Sv. Lovrencu brez vsakega vzroka in ga tako pretepla, da sta mu levo roko zlomila, da mora resnici na ljubo pojasniti tako-le: Anton Brezočnik in Avguštin Kogelnik sta mlajša Kolarja; dne 6. januarja t. l. sta se hudomušila s pijanim krojačem Jan. Namešnikom. Pri tej šali potegne Kogelnikov dečko pijanega krojača malo za suknjo, krojač pade na tla in si nekoliko potolče jedno roko. O kakem napadu ne more biti govora.

Rabiaten človek. 29letni hlapec Pankracij Woch je govoril na cesti v Marenbergu z neko deklico. Mimo je prišel Janez Kolar in napravil neko šalivo opazko. To je pa Wocha tako spravilo iz ravnotežja, da je planil na Kolarja in ga vrgel ob tla. Ko je Kolar zopet skočil pokonci, je zgrabil P. Woch nož in ranil z njim Kolarja. Kolarju je prišel na pomoč njegov brat, ki je hotel oba pomiriti. V zahvalo za to mu je pa Woch za dal z nožem težke poškodbe. Za ta njegov junaški čin mu je okrožno sodišče v Mariboru prisodilo sedem mesecev težke ječe.

Mati in sin v latinski vzajemnosti. Viničarki Elizi Kopčič iz Celastrina je bilo pokradenega mnogo blaga iz zidanice, med drugim tudi mnogo svinjine in slanine. Sum je padel takoj na viničarko Florjančič, ki je bila že mnogokrat predkaznovana, in na njenega sina Jožefa. Dokazala se je istinitost suma in imenovana sta bila obsojena pred mariborskim okrožnim sodiščem, in sicer mati na štiri in sin pa na dva meseca težke ječe.

Gočova. Dasi je vsem znano, da uraduje naša občina že pet let edino le slovenski, vpošiljajo radikalno-napredno-narodni naši liberalci samo nemške tiskovine v podpis. Lažje je oponašati komu tujo stredo in narodnost, kakor biti sam v resnici naroden. No ja „Die Wacht am Rhein“, nemške tiskovine, štajeričjanci in nemčurji itd.

Sv. Lenart. In zbrali so se največja največji možakarji dne 9. prosinca t. l. na „mnogobisknem“ shodu — kdikol do sedaj znano, 6 mož in pa ena veleposestnica —, vsi verni pristaši liberalne stranke (o šentjurskem Mesarecu ne vemo gotovo), v Radahovi v Leschnikovi gostilni „zum grünen Baum.“ Razdelili so med seboj razna ministrska mesta v prihodnjem okrajnem zastopu: justico prevzame Milko, poljedelstvo Franček, banke šentjurski Tonček itd. Po posvetovanju pa se je žajfalo, a posledice so bile boljše naravnost grozne!

Zavodnje. Ob tukajšnjem cerkvenem shodu o Valentinovem dne 7. t. m. so bile po preč. gospodu dekanu J. Rotnerju blagoslovljene tri velike altarne slike: Kristusovo Rojstvo, Kristus na Oljski gori in Sree Jezusovo. Slikal jih je slovenski umetnik Peter Markovič v Rožeku na Koroškem. Slike so prav mojstersko delo, in umetnika lahko priporočam za jednaka dela. Ni nam treba naročati dragih slik pri tujcih, ko jih dobimo mnogo ceneje doma. Podpirajmo domače umetnike. — Janez Rožman, župnik.

Draginja v Turčiji.

Reveži v Carigradu imajo slabe čase. Za-nje je vprašanje o draginji živili v pravem pomenu besede življenjsko vprašanje. Pričetkom letošnje zime je delala ljudstvu, pa tudi vladi, resne preglavice silna draginja kruha. To se je zdaj zboljšalo in vlada se je oddahnila, ker se je že bala, da bi ljudstvo znalo pozabiti na svojo „dobro vzgojo.“ Komaj pa so izginile te težkoče, so že nastale druge. Radi vednih naličev in viharjev je dovažanje živil, posebno ovac, iz zunanjih pokrajin v poldrugmilijonsko mesto skoro izostalo. Na ladjah se namreč pri viharjih mnogo ovac pokonča, železnice pa radi visokih tarifov ne morejo skoro nič živine v prevažanje.

Posledica je, da je cena mesu silno poskočila, Kg ovčjega mesa stana 2.70 K, kg govejega pa 1 K 40 vin. (V Turčiji rabijo več ovčjega mesa, kakor govedine.) A mesarji že naznanjajo, da se bo cena še dvignila in bo stal kg ovčjega mesa 3.50 K, kg govejega pa 2.70 K. To so horendne cene, katere zmore že le malokdo. Da je pa položaj še težavnejši, so se podvojile cene tudi raznim zelenjavam, tako da ubožno ljudstvo res nima potrebnih živil.

Te draginjske razmere so bile predmet živahnih in dolgotrajnih seji državnega sveta in dne 15. t. m. je izdal sultan irade, s katerim telegrafičnim potom pozivlja razne guvernerje, da skrbijo za zadostno in hitro odpošiljevanje ovac. Kakor so sporočili iz nekaterih pokrajin, je že mnogo ovac pripravljeno za transport. Vlada goji radi tega trdno pričnanje, da bodo cene mesa v par tneh padle in da bo strah pred lakoto izginil.

Koroško.

Velikovec. Listi poročajo, da sta grajščino Gornje Trušnje prodala slovenska lastnika Fajdiga in Bartol moravskemu Nemcu Karglu, in dostavljajo opravičujo, da je Kargl baje pravičen mož. Slaba tolažba, ker skoro gotovo bo to samo „baje.“ Škoda za slovensko posest.

Guštanj. Pred kratkim so se tu vršile občinske volitve, pri katerih so zopet zmagali fužnarji. Vse pritožbe zoper volitve, ki so bile vložene od naše strani, so bile od nemškutarjev ovržene. Za župana je bil zopet izvoljen fužinski uradnik Aichholzer.

Grabštanj. Pri občinskih volitvah so bili zopet izvoljeni po večini stari nemški nacionalci. Izid volitev je bil tako zanimiv, da se o njem vsepovsod debatira.

Trg. (Naši posli.) Fišarja v Ropičah je njegov hlapec, ko ga je nekaj posvaril, pretepel in ga tako močno ranil, da je obležal in bi bil gotovo izkraval, če ne bi bil prišel pravočasno zdravnik; še sedaj ni gotovo, ali bo okrevaj ali ne.

Stebenj pri Bekštanju. Na svetih Treh kraljev dan popoldne so na nekem ribniku v Dobrovi igrali kmetje znano igro „ponanje.“ Nazadnje so se ponavci skregali, in ko so se v mraku vračali v vas, sta se dva stepala. Eden njiju je obležal krvav v snegu. Pozno v noči je še-le našel sin še vedno nezavestnega v gozdu. — Kmetje, v nedeljo popoldne knjigo in časnik v roke, namesto nesrečnih kart in drugih iger!

Kranjsko.

Imenovanja. V šesti činovni razred sta pomaknjena gimnazijska ravnatelja Fran Breznik v Novem mestu in Ignacij Fajdiga v Kranju, ter ravnatelj ljubljanskega učiteljskega Anton Černivec.

Predavanje o postojnski jami na Dunaju. V soboto dne 15. t. m. je predaval na Dunaju v Uraniji znani gospod Andrej Perko o svetovnoznani postojnski jami. Predavanje je pojasnjeval s skopičnimi slikami, Zlasti so mnogobrojno občinstvo zanimali pred kratkim odkriti deli jame. Predavanje je sledilo burno odobravanje in ni dvoma, da bo to predavanje mnogo koristilo procvitu tujkega prometa v Postojni in obisku slovite podzemelske jame. Dunajski odlični krogi so se jeli silno zanimati za krasote slovenske domovine, in bodo gotovo vedno pogostejše prihajali k nam.

Primorsko.

Rimske starine. V zadnjem času podirajo v Trstu veliko hiš in zidajo na njihovem mestu nove. Pri tem morajo včasih kopati zelo globoko, da pridejo do trdnega temelja. V globočini najdejo večkrat zanimive rimske starine. Našli so sledove rimskih hiš, da celo sledove rimskih ulic. Dobili so tudi precej ilovnatih posod, vrčev in denarja s podobo statorimskega cesarja Trajana, ki je vladal komaj dobrih sto let po Kristusovem rojstvu.

Nesreča na lovu. Na lovu v Stanjelu je ponesrečil višji policijski svetnik Frenner. Začela ga je namreč kroglija sotovariša lovca tako nesrečno v hrbet, da so ga morali težko ranjenega odnesti z lovišča. Vzrok nesreče je bilo zepet neprevidno ravnanje s puško.

Laška nasilstva na jugu.

Iz otoka Krka.

Štrašno ošabni so postali Lahoni v slovenskem in hrvaškem Primorju. Kakor vlada na severu takozvana nemška „visoka“ kultura, tako vlada tudi na jugu, lahko bi rekli laška „visoka“ kultura. V enem oziru so še Lahoni hušji, namreč v tem, da še svetim krajem, katere spoštujejo celo barbari, ne prizanešajo.

Na pokopališču mesta Krka je stal neznan spomenik s slovenskim napisom. Spomenik je bil iz skale sekan. Vsi Slovenci, katerih je na otoku in v mestu Krku precej, so se spominjali umrlega svojega rojaka in so mu na vernih duš dan lepo razsvetlili s svečicami grob. To je bilo gotovo ljudi in pred kratkim so prišle zločeste roke lahonskih postopačev in so stolke iz kamna slovenski napis. Sli so še dalje. V svojem nacionalnem srdu so na tako svetem kraju onesnažili spomenik, ga preobrnil in skoro popolnoma pokončali.

In vendar bi moral biti kraj mrtvih, kraj miru in sprave, obvarovan oskrunbe, in človek naj bi ne stopil nanj z zlobnim namenom! Toda kaj se zmeni nadut iredentovec za svetost kraja; njemu je le do tega, da lahko pokaže očitno svoje sovraštvo, katerega goji do nas. Pozivljamo pa oblasti, zlasti okrajno glavarstvo, da skrbi, da se ta zločin eksemplarično kaznuje. Ta barbařizem je dovolj očitven znak one proslavljene kulture Lahonov v 20. stoletju.

Dva sovražnika sta, ki gldata na telesu slovenskega naroda. Napeti moramo vse svoje moči, da se na obe strani obvarujemo. Trdno stojmo na braniku svojega naroda in zemlje in odbijajmo s pravim delom in ne z besedami krute napade sovraga! Raje pasti, kot se podati!

MALA NAZNANILA

ki se prejema po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Služba organista in cerkovnika je v Timenici, p. Škofjivod blizu Celovca izpraznjena in se lahko hitro nastopi. Pogoji ugodni. Prosilci, vešči kakoga rokodelstva, imajo prednost. — Zupnijski urad Sv. Jurja v Timenici.

Prodajo se tri obleke, smoking in sakó, vse popolnoma novo in moderno po zelo nizki ceni. Tegethoffova cesta 32. I. stopnice na desno. 241

Kuharica in oskrbnica

se sprejme v župnišču pri katerem je veliko gospodarstvo. Se mora osebno predstaviti. Kje, pove upravništvo „Straže“.

Priporočam častiti duhovščini za svečnico svojo veliko zalogo voščnih sveč lastnega izdelka. Prodajam tudi proti letnemu računu in zaračunim za polovično ceno ostankne sveč. — S vsem spoštovanjem Josip Dufek, svečar, MARIBOR.

Odvetnik**Dr. Josip Leskovar**

uljudno naznanja, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Mariboru, Gosposka ulica 15.

Cerkveni slikar
Peter Marković

akadem. slikar v Rožeku na Koroškem

se priporoča čast. gg. duhovnikom in sl. slov. občinstvu za slikanje raznih cerkvenih slikarij, božjih grobov, altarnih in bandernih slik, križevih potov itd. vse na posebno trpežno platno in v jako stanovitnih barvah; popravlja umetniško stare umetne slike. Sprejema vsa večja dela: slikanje cerkv v različnih slogih, cele notranje poprave cerkv (v tem slučaju poskrbi in posreduje vse druge umetnike in rokodelce). Cene po dogovoru in brez vse konkurence. 23

Slovenci! Podpirajte svoje somišljenike!

Splošno priznana

najboljša postrežba po zmernih cenah
:: edino le pri domačem brivcu ::

S. Ulčar-ju

Koroška cesta 7 poleg Cirilove tiskarne.

Za dijake najugodnejše cene. 233

Volneno

blago, cefiri, batisti in perilni kambrik za ženske obleke v velikanski izbiri in po čudovito nizkih cenah se dobi v narodni veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje

Vzorci proti vrtni zastoj in pošiljatve čez K 20.— franko. Prepričajte se o „Bomba“ tkanini, katera je preiskušena najboljša za žensko in moško perilo. — Kos 23 met. franko K 15.50. Cajgasti ostanki po 20 met. trpežni K 8.—, fini K 10.—, zelo fini K 12.—. 3

Edina narodna steklarska trgovina**Fran Strupi, Celje**

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobne. Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah. 2

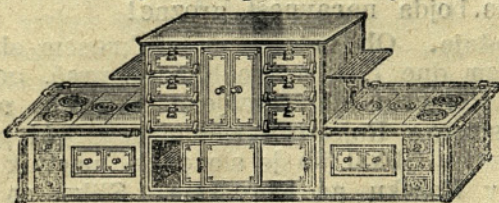
Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Tovarna za peči H. KOLOSEUS

Wels, Gornje Avstrijsko.



Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Alojz Šumenjak

Maribor, Tegetthoffova ulica št. 31

priporoča svojo

trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki.

Vsem cenjenim narodnim odjemalcem jamči za sveže blago najboljše kakovosti, posebno za božične praznike. Postrežba točna in solidna. Prodajajo se tudi razne žganjice. 226

Izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

Karol Tratnik, Maribor

Župnijska ulica št. 3.

se priporoča prečastiti duhovščini za naročila različnih moštanc, kelihov, ciborijev, lestencev, svečnikov, križov, itd. Staro cerkveno orodje popravljam pozlatim in posrebrim v ognju. Mnogo priznanih pisem na razpolago.

Svoji k svojim. 38 Svoji k svojim!

Hotel**Pri belem volu v Celju**

sredi mesta, blizu vseh uradov; za tujce 30 sob z vso ugodnostjo pri nizkih cenah, tudi mesečna stanovanja s hrano za letoviščarje; izborna kuhinja, vedno sveže pivo, različna vina; po letu senčnat vrt; vozovi v hiši vsak čas na razpolago: : : 51

se priporoča za obilni obisk.

Ignac Božič

narodni krojač v Mariboru,

Tegethoffova ulica 16, v hiši dr. Rosine

se priporoča slavnemu občinstvu, kakor tudi preč. duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek in talarjev po najnižji ceni. Zaloga vsakovrstnega blaga in gotovih pelerin.

78

V nujnih potrebah se vsakovrstna obleka v 24 urah zgotovi.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.978). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti papirni varnosti po 4½%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročstvo po 5½%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

se vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izven praznikov. — V uradnih urah se sprejema in plačuje denar.

Polasnila se dajejo

in proti sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. dopoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.